

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/198/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014201433
Dátum vydania rozhodnutia: 08.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7014201433.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: Občianske združenie ZA ŠTADIÓNOM, so sídlom Za štadiónom č. 12, Košice, IČO: 42 101 476, zastúpený advokátom: JUDr. Dušan Slávik, advokát a konateľ AK PUCHALA, SLÁVIK & partners s.r.o., so sídlom Kmeťová 24, Košice, proti žalovanému: Okresnému úradu Košice, so sídlom Komenského 52, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OCDPK-2014/028408/2/KHD zo dňa 16. septembra 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/138/2014-89 zo dňa 27. mája 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/138/2014-89 zo dňa 27. mája 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) žalobu zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Poukázal na ustanovenia § 61 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „Stavebný zákon“), § 63 ods. 3 Stavebného zákona, § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), § 3 ods. 4 veta prvá Správneho poriadku, § 32 ods. 1 Správneho poriadku, § 59 ods. 1 Správneho poriadku.

1.2 Skonštatoval, že žalobca v žalobe rozšíril žalobné dôvody, ktoré v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa neuvádzal. Poukázal, že v stavebnom konaní platí koncentračná zásada v súvislosti s námietkami, ktoré účastník môže v rámci konania uplatniť a po termíne určenom stavebným úradom sa na pripomienky a námietky účastníkov konania neprihliada.

1.3 Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, že podstatou konania o správnej žalobe je preskúmavanie zákonnosti rozhodnutia správnych orgánov a postupu predchádzajúceho jeho vydaniu. Nie je úlohou správneho súdu nahrádzať odvolacie konanie pred správnym orgánom, resp. sa zaoberať námietkami, ktoré účastník správneho konania mohol uplatniť podaním odvolania, ale ich neuplatnil. Súdne konanie o správnej žalobe nemožno považovať ako pokračovanie správneho konania, alebo jeho náhradu. Úlohou správneho súdu nie je nahrádzať odvolací správny orgán, takýto postup by bol v rozpore so zásadou trojdelenia moci. Predmetom súdneho prieskumu môžu byť len tie námietky vznesené v žalobe (žalobné dôvody), ktorú už boli uplatnené v odvolaní proti prvostupňovému správnomu rozhodnutiu, a s ktorými sa musel žalovaný ako odvolací orgán vysporiadať vo svojom druhostupňovom rozhodnutí napadnutom žalobou. Inak by potom preskúmvacie súdne konanie nahrádzalo inštitút odvolacieho konania ako nevyhnutného predpokladu na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného súdom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

1.4 Krajský súd sa teda v ďalšom zameral už len na tú časť, ktorá bola predmetom odvolacích námietok a to uplatnenie koncentračnej zásady upravenej stavebným zákonom (§ 61 ods. 3 Stavebného zákona).

1.5 Krajský súd sa pri rozhodovaní o žalobe zaoberal otázkou, či absolutizovanie zásady koncentrácie konania nezakladá svojvoľu v aplikácii tejto zásady bez zohľadnenia ostatných zásad správneho konania. Konštatoval, že opakom zásady koncentrácie konania je jednotnosť konania, ktorá vyjadruje, že účastníci majú právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať procesné návrhy a oprávnenia po celú dobu konania vrátane odvolacieho konania. V správnom konaní sa uplatňujú aj ďalšie zásady, z ktorých pre prerokúvanú vec majú význam a to zásada dvojinštančnosti konania, zásada hospodárnosti a rýchleho rozhodovania a zásada riadneho zistenia skutočného stavu veci.

1.6 Zásada dvojinštančnosti sa realizuje prostredníctvom odvolania ako riadneho opravného prostriedku, pričom jej zmyslom je umožniť, aby nadriadený orgán v systéme orgánov verejnej správy preskúmal zákonnosť rozhodnutia jemu podriadenému orgánu vo väčšine správnych vecí. Prejavom dvojinštančnosti správneho konania je povinnosť odvolacieho orgánu preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a ak je to nevyhnutné, je povinnosť doterajšie konanie doplniť, prípadne zistené vady odstrániť (§ 59 ods. 1 Správneho poriadku).

1.7 Krajský súd ďalej poukázal na nález Ústavného súdu SR, ktorý skonštatoval, že zásada koncentrácie konania bráni uplatneniu zásady jednotnosti, v spojení so zásadou dvojinštančnosti a hospodárnosti správneho konania. Avšak skutočný dopad koncentrácie konania je limitovaný tým, že správny orgán vystupuje v celom správnom konaní ako reprezentant a ochranca verejného záujmu na dodržiavaní právnych predpisov. Preto je povinný aj v prípade, že účastník konania až po úkone ohraničujúcom jeho právo predkladať pripomienky a námety uplatniť námietky, ktoré sa týkajú dodržania noriem hmotného, či procesného práva, na tieto z úradnej povinnosti prihliadať (ÚS 223/09-131).

1.8 Podľa názoru krajského súdu sa žalobca po doručení rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa mohol písomne vyjadriť k povolenej stavbe, nahliadať do spisu, robiť si výpisy, opisy zo spisu, podávať námietky, vyjadriť, dostaviť sa na stavebný úrad, pričom v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa mohol žalobca konkrétne namietkať v čom vidí nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, o ktorých námietkach by bol žalovaný povinný rozhodnúť a na odvolacie námietky žalobcu v plnom rozsahu prihliadať a vo svojom rozhodnutí to aj následne odôvodniť.

1.9 Krajský súd ďalej poukázal, že žalobca v podanom odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa neuviedol tie dôvody, ktoré uvádza v podanej žalobe, okrem zásady koncentrácie konania a preto sa žalovaný mohol zaoberať len dôvodmi uvedenými v odvolaní.

1.10 Pokiaľ ide o žalobnú námietku, že aj keď bol žalobca v stavebnom konaní zastúpený advokátom, bolo povinnosťou žalovaného ho vyzvať na doplnenie dôvodov nezákonnosti napadnutého stavebného povolenia, túto žalobnú námietku prvostupňový súd považuje taktiež za neopodstatnenú, a to jednak z

dôvodu, že žalobca bol zastúpený advokátom, ktorý ako osoba znalá práva, by mal mať vedomosť v čom vidí nezákonnosť napadnutého stavebného povolenia a taktiež z dôvodu, že žalobca v podanom odvolaní uviedol odvolací dôvod, ktorý však videl len v koncentračnej zásade, ktorá platí v stavebnom konaní.

2.

2.1 Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej „Najvyšší súd SR“ aj „odvolací súd“ aj „Najvyšší súd“) napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zmenil tak, že mení rozsudok prvostupňového súdu a to tak, že zrušuje rozhodnutie Okresného úradu Košice, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, č. OU-KE-OCDPK-2014/028408/2/KHD zo dňa 16.09.2014 v súlade s ustanovením § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. a vec mu vracia na ďalšie konanie. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet advokátskej kancelárie trovy konania do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2.2 Podľa žalobcu rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), ako aj z dôvodu väd v konaní podľa § 221 ods. 1 O.s.p., § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.

2.3 Podľa žalobcu krajský súd mu odňal možnosť konať vo veci tým, že sa nezaoberal obsahovo najvýznamnejšími námietkami práve s poukazom na aplikáciu koncentračnej zásady v správnom súdnictve. Žalobca je pritom presvedčený, že práve tento postup je v rozpore so zákonom a prekonaný aj recentnou judikačnou činnosťou Najvyššieho súdu SR.

2.4 Podľa žalobcu, podanou žalobou, poukázal na to, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav vo veci, pretože vydal napadnuté rozhodnutie aj napriek tomu, že značná časť záväzných stanovísk a stanovísk dotknutých orgánov stratila svoju platnosť v čase pred jeho vydaním. Avšak krajský súd sa touto námietkou odmietol zaoberať s odkazom na názor, že predmetom prieskumu môžu byť len tie námietky, ktoré už boli uplatnené v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu.

2.5 Porovnaním obsahu podanej žaloby so zákonom, je zjavné, že bol oprávnený svoju námietku so str. 8 - 10 žaloby podať. Tým, že sa krajský súd odmietol týmito námietkami zaoberať, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, čím konanie predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia zaťažil vadou uvedenou v ust. § 221 ods. 1 písm. f./ O.s.p. V tomto smere žalobca odkazuje na ďalšiu judikatúru Najvyššieho súdu, napr. 5Sžo/14/2011, 6Sžo/6/2011. Dôvodom nedôsledného posúdenia žaloby bola pravdepodobne staršie judikatúra NS SR (napr. 4 Sž/67-68/2001), ktorá však je v súčasnosti už prekonaná (6Sžo/6/2011). K obsahovo totožným záverom dospel aj Nejvyšší správní soud ČR, ktorý sa touto otázkou zaoberal aj v rozhodnutí rozšíreného senátu pod sp.zn. 7Afs/54/2007, kde vyslovil právny názor, ktorým odstránil rozpory v rozhodovacej činnosti súdu: „Žalobce je oprávnen uvést v žalobě všechny důvody, pro které považuje napadnuté správní rozhodnutí za nezákonné. Tomu nebrání skutečnost, že některé z nich neuplatnil již v odvolacím řízení, ač tak učinit mohl.“ Ustanovení § 5 S.ř.s. na rozsah přeskúmané činnosti soudu nedopadá. Citovaný právny názor bol následne publikovaný v Sbíre rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 1742 v r. 2009.

2.6 Ďalej žalobca opätovne poukazuje na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie stavebného úradu bolo vydané bez existencie záväzných stanovísk a stanovísk dotknutých orgánov, pričom bez zosúladienia týchto stanovísk v konaní, nemôže správny orgán vydať rozhodnutie vo veci. Žalobca poukazuje na povinnosť žalovaného ex offio zabezpečiť - bez ohľadu na námietky účastníkov konania, stanoviská dotknutých orgánov.

2.7 Žalovaný tvrdí, že z priloženej spisovej dokumentácie vyplýva, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané bez záväzného stanoviska KR PZ (platnosť uplynula 06.05.2014), Hasičské a záchranného zboru (13.06.2014), bez stanoviska Krajského pamiatkového úradu Košice (06.05.2014) a ďalších.

2.8 Dôvodom tejto vzniknutej situácie bola podľa žalobcu skutočnosť, že v čase medzi vydaním prvostupňového rozhodnutia a rozhodnutím odvolacieho správneho orgánu uplynuli viac ako 3 roky.

2.9 Žalobca je preto presvedčený, nakoľko sa v takomto prípade skutkový stav v danom území mohol výrazne zmeniť, bolo potrebné prvostupňové stavebné povolenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, čím by sa opätovne umožnilo účastníkom konania a dotknutým orgánom ponechať možnosť uplatniť si svoje námietky v stavebnom konaní.

2.10 S ohľadom na ochranu práv a oprávnených záujmov dotknutých orgánov a účastníkov konania bol odvolací správny orgán, podľa žalobcu, povinný prvostupňové stavebné povolenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, a opätovne nariadiť ústne pojednávanie s cieľom zistiť skutkový stav. Prvostupňový súd však túto námietku nesprávne právne posúdil, keď uviedol, že nie je dôvodná.

2.11 Žalobca preto navrhuje, aby Najvyšší súd SR rozhodol v predmetnej veci v súlade s §250j ods. 2 a ods. 3 O.s.p. rozsudkom tak, že súd mení rozsudok prvostupňového súdu a to tak, že zrušuje rozhodnutie Okresného úradu Košice, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, č. OU-KE-OCDPK-2014/028408/2/KHD zo dňa 16.09.2014 v súlade s ust. § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3.

3.1 K odvolaniu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 03.09.2015 a uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne správny a zákonný a navrhuje ho potvrdiť v celom rozsahu.

3.2 Žalovaný súhlasí s názorom krajského súdu, že nie je úlohou správneho súdu nahrádzať odvolacie konanie pred správnym orgánom ani zaoberať sa námietkami, ktoré účastník správneho konania mohol uplatniť v odvolaní, ale neuplatnil ich.

3.3 Žalovaný je presvedčený, že sa podrobne vyjadril ku všetkým tvrdeniam, uplatneným prvýkrát či opakovane, uvedeným v žalobe žalobcu vo svojom liste č. OU-KE-OCDPK-2015/004486/5/KHD zo dňa 19.01.2015, pričom zdôraznil, že už v tomto liste informoval, že preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, neposudzoval teda iba tie dôvody odvolania, ktoré uviedol odvolateľ, ale preskúmaval, či nedošlo k akýmkoľvek vecným alebo procesným pochybeniam v postupe, jednotlivých úkonoch a rozhodnutiach.

3.4 Žalovaný je ďalej presvedčený, že akékoľvek nové námietky, nepoužité v správnom konaní, ktoré by žalobca uviedol v podaní na ktorúkoľvek inštanciu súdu, vie vyargumentovať ich neopodstatnenosť, pretože žiadne nedostatky, pochybenia, dôvody na zrušenie rozhodnutia, dôvody na zamietnutie prvotného podania, vecné či procesné, v tomto prípade neexistujú.

3.5 Podľa žalovaného je nová len námietka ohľadom záväzného stanoviska Krajského pamiatkového úradu Košice (ďalej len „KPÚ Košice“), ktoré malo stratiť platnosť pred vydaním rozhodnutia žalovaného. K tejto námietke konštatuje, že stanovisko KPÚ Košice v stavebnom konaní vo veci povolenia cesty a spevnených plôch mimo pamiatkového územia nebolo v konaní potrebné, pretože sa v danej lokalite nenachádza žiadny pamiatkový fond, ktorý by podliehal akejkoľvek pamiatkovej ochrane.

3.6 Skutočnosť, či potvrdením prvostupňového rozhodnutia nemôže dôjsť k ohrozeniu akýchkoľvek záujmov chránených osobitnými predpismi, bola skúmaná v odvolacom konaní, so zistením, že nemôže a preto bolo rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdené.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez

nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

4.2 Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Súdny v správnom súdnictve preskúmvajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

4.3 Správne súdnictvo je založené na súdnom prieskume zákonosti rozhodnutí, ako aj im predchádzajúcich konaní pred správnym orgánom. Právnym základom pre prieskum zákonosti rozhodnutí ako aj im predchádzajúcim konaní sú právne úvahy a z nich vychádzajúce právne závery správnych orgánov pri aplikácii konkrétnych právnych ustanovení na zistený skutkový stav.

4.4 V správnom súdnictve prejednávajú súdy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

4.5 Podľa zákonného ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Nestačí iba všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona.

4.6 Úlohou súdu pri preskúmvaní zákonosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. (§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a iným právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenie správneho orgánu namietané v žalobe, a to z pohľadu, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmvava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

4.7 Podľa § 3 ods. 2 zákona Správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

4.8 Podľa § 3 ods. 4 veta prvá Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

4.9 Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

4.10 Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

4.11 podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.12 Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5.

5.1 Najvyšší súd SR z pripojeného administratívneho spisu zistil, že primátor Mesta Košice ako správny orgán príslušný podľa § 11 ods. 3 zákona č. 401/1990 Zb. vykonávajúci štátnu správu na úseku cestnej dopravy a pozemných komunikácií podľa § 2 ods. 2 zákona NR SR č. 534/2003 Z.z. o organizácii štátnej správy na úseku cestnej dopravy a pozemných komunikácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov a to pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu pre miestne a účelové komunikácie podľa § 3a ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len cestný zákon) v znení neskorších predpisov, konajúci podľa § 120 zákona, Stavebného zákona, vydal rozhodnutie podľa § 46 Správneho poriadku, ktorým podľa § 66 Stavebného zákona povolil stavebné objekty: SO 04 spevnené plochy + terénne úpravy, SO 04.1 príjazdová komunikácia stavby „Výstavba ubytovania pre športovcov apartmánového typu Košice“, ktoré sa budú nachádzať na pozemkoch s parcelnými číslami 5598/1, 5598/35, 5598/36, 5598/37, 5598/38, 5598/39, 5598/40, 5598/41, 5598/42, 5598/43, 5598/44, 5598/45, zapísaných na LV XX, v katastrálnom území M., stavebníkov: Lokomotíva a.s. Košice, Čermel'ská č. 1, 040 01 Košice, IČO: 36 174 173, v zastúpení Ing. L. B., D..

5.2 Na uskutočnenie stavby určil záväzné podmienky v bodoch 1. až 24, ktoré aj špecifikoval.

5.3 V odôvodnení rozhodnutia správny orgán prvého stupňa uviedol, že stavebník Lokomotíva, a.s., Košice, Čermel'ská č. 1, Košice, v zastúpení Ing. L. B., D., podal dňa 16.06.2011 na Mesto Košice - špeciálny stavebný úrad pre miestne komunikácie a účelové komunikácie žiadosť o stavebné povolenie pre stavebné objekty SO 04 spevnené plochy + terénne úpravy, SO 04.1 príjazdová komunikácia, stavby „Výstavba ubytovania pre športovcov apartmánového typu Košice“, ktoré sa budú nachádzať na pozemkoch s parcelnými číslami 5598/1, 5598/35, 5598/36, 5598/37, 5598/38, 5598/39, 5598/40, 5598/41, 5598/42, 5598/43, 5598/44, 5598/45, zapísaných na LV XX, v katastrálnom území M.. Konštatoval, že uvedenými dňom bolo začaté stavebné konanie.

5.4 V odôvodnení rozhodnutia správny orgán prvého stupňa ďalej uviedol, že objekt SO 04 spevnené plochy + terénne úpravy rieši samostatné nádvorie a zeleň pri stavebných objektoch z južnej strany. Objekt SO 04.1 príjazdová komunikácia - účelom je preriešiť dopravnú obsluhu navrhovaných objektov. Prístup je z jestvujúcej ulice Za štadiónom a to samostatným prístupom do spoločného nádvorcia. Prístupy na nádvorie umožní komunikácia šírky 4 m s napájacími oblúkmi v mieste obrubníkov o polomere 2 m. poukázal na to, že nakoľko žiadosť neobsahovala všetky náležitosti stavebné konanie bolo 06.07.2011 prerušené, pričom podanie bolo doplnené 29.09.2011.

5.5 Na základe doplnenia podanej žiadosti stavebníkom, správny orgán prvého stupňa oznámil podľa § 61 Stavebného zákona dotknutým orgánom a všetkým známym účastníkom konania začatie stavebného konania listom č.j.: A/2011/15246-4 zo dňa 11.10.2011.

5.6 Správny orgán prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia ďalej uviedol, že účastníci konania a dotknuté orgány mohli svoje námietky a stanoviská k povoľovanej stavbe uplatniť najneskôr do 7 pracovných dní odo dňa doručenia oznámenia o začatí stavebného konania, pričom v určenej lehote neboli vznesené k povoľovanej stavbe žiadne záporné ani protichodné stanoviská a účastníci konania si v určenej lehote neuplatnili žiadne námietky. Konštatoval, že stavebník v stanovenej lehote na uplatnenie námietok doložil všetky doklady k žiadosti o stavebné povolenie a projektovú dokumentáciu vypracovanú oprávnenou osobou podľa osobitných predpisov a splnil podmienky, za ktorých môže byť na stavbu vydané stavebné povolenie. Oprávnené pripomienky a podmienky z vyjadrení dotknutých

orgánov a vlastníkov, resp. správcov sietí k povoloanej stavbe, stavebný úrad zahrnul do podmienok tohto stavebného povolenia.

5.7 V predmetnej veci Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 6S/275/2012-48 zo dňa 24.01.2013 uložil žalovanému doručiť rozhodnutie zo dňa 14.11.2011 č.k. A/2011/15246-5 Občianskemu združeniu ZA ŠTADIÓNOM, so sídlom Košice, Za štadiónom č. 12, v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia.

5.8 Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 6S/275/2012-63 zo dňa 02.05.2013 konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 14.11.2011 č.k. A/2011/15246-5 zastavil, pretože žalobca si nespĺnil povinnosť vyčerpania riadnych opravných prostriedkov.

5.9 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 3Sžp/22/2013 zo dňa 01.04.2014 zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/275/2012-63 zo dňa 02.05.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia Najvyšší súd SR konštatoval, že s poukazom na skutočnosť, že v predložennom administratívnom spise sa nenachádzajú originály doručení o doručení prvostupňového rozhodnutia žalobcovi, resp. jeho advokátovi, je v tomto štádiu predčasný záver krajského súdu o tom, že prvostupňové rozhodnutie bolo žalobcovi riadne doručené, a že odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu podané nebolo.

5.10 Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 6S/275/2012-96 zo dňa 31.07.2014 konanie zastavil, pretože predmetom súdneho prieskumu môže byť až rozhodnutie správneho orgánu, ktorý rozhodol v poslednom stupni (v preskúmanom prípade rozhodnutie odvolacieho orgánu), pričom žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom.

5.11 Žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu Mesta Košice č.k. A/2011/15246-5 zo dňa 14.11.2011 poukázal na priebeh doterajšieho konania, ako aj na vyššie uvedené rozhodnutia súdov. K dôvodom odvolania uviedol, že rozhodnutie je v rozpore so zákonom (§ 46 Správneho poriadku), skutkový stav nebol presne a úplne zistený (§ 32 ods. 1 v spojení s § 46 Správneho poriadku). Poukázal na to, že cieľom Občianskeho združenia ZA ŠTADIÓNOM je v zmysle Stanov podieľať sa predovšetkým na kontrole a na analyzovaní stavebných činností z hľadiska dodržiavania predpisov a zákonov so zvláštnym zameraním na ochranu životného prostredia a aj ochrana rešpektovania územného plánu mestskej časti Košice - Sever. Uviedol, že k cieľom združenia patrí aj kontrola realizácie Národného programu rozvoja športu a to s orientáciou na mladú generáciu a s dôrazom na športové areály, zachovávanie cvičných ihrísk pre športový dorast a sledovaní ich efektívneho využívania. Poukázal na to, že do pôsobnosti Občianskeho združenia patrí aj zameranie sa na ochranu environmentálneho aspektu - ochranného pásma Čermel'ského potoka a to konkrétne ochrana pásma zelene na ulici Za štadiónom a ochranného pásma povodia Čermel'ského potoka v rozlohe približne 140 + 10m, ktoré udržiavajú obyvatelia tejto ulice po mnohé roky z vlastnej iniciatívy.

5.12 V podanom odvolaní žalobca ďalej uviedol, že svoje ciele chce Občianske združenie dosahovať okrem iného aj účasťou povereného odborného zástupcu na územnom a stavebnom konaní. Podotkol, že v rámci prebiehajúceho správneho konania mu bolo doručené až rozhodnutie, ktoré bolo konečným výsledkom správneho konania prebiehajúceho bez jeho účasti a je preto evidentné, že združenie sa nemohlo aktívne zúčastňovať priebehu konania a naplniť tak svoj hlavný cieľ - podieľať sa na kontrole a na analyzovaní stavebných činností z hľadiska dodržiavania predpisov a zákonov, so zvláštnym zameraním na ochranu životného prostredia. Konštatoval, že postupom správneho orgánu v správnom konaní tak došlo k závažnému zásahu do práv Občianskeho združenia ako účastníka konania a to z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť zrealizovať svoje oprávnenia, ktoré Občianskemu združeniu vyplývajú z príslušných právnych predpisov a správneho poriadku.

5.13 Žalobca v podanom odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa ďalej uviedol, že ide predovšetkým o realizáciu takých oprávnení, ako podávanie návrhov a vyjadrení v konaní v zmysle ustanovenia § 32 ods. 2 Správneho poriadku, právo navrhovať dôkazy a taktiež ich doplnenie v zmysle ustanovenia § 33 ods. 1 Správneho poriadku a v neposlednom rade sa Občianskemu združeniu

neumožnilo, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohlo vyjadriť k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie v zmysle ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Konštatoval, že postupom správneho orgánu nemohla byť tiež naplnená jedna zo základných zásad správneho konania obsiahnutá v ustanovení § 3 ods. 2 Správneho poriadku, v zmysle ktorého „správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. Zdôraznil, že odňatie možnosti konať pred správnym orgánom je v tomto prípade však o to závažnejšie, že v stavebnom konaní platí koncentračná zásada v súvislosti s námietkami, ktoré účastník môže v rámci konania uplatniť. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí, do kedy môžu účastníci uplatniť námietky a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne. Z vyššie uvedených dôvodov považoval žalobca za zrejmé, že oprávnenie Občianskeho združenia konať v správnom konaní pred vydaním meritórneho rozhodnutia mu bolo zo strany správneho orgánu odňaté, v dôsledku toho nemohlo dôjsť k presnému a úplnému zisteniu skutočného stavu veci tak, ako to predpokladá ustanovenie § 32 a ustanovenie § 46 Správneho poriadku v spojení s ustanovením § 3 ods. 5 Správneho poriadku. Poukázal na to, že z ustanovenia § 3 ods. 5 prvá veta Správneho poriadku vyplýva, že „rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí“, pritom vyjadruje zásadu materiálnej (objektívnej) pravdy, ktorá je imanentnou súčasťou zákonných rozhodnutí správnych orgánov.

5.14 Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. OU-KE-OCDPK-2014/028408/2/KHD zo dňa 16.09.2014 podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Mesta Košice - špeciálneho stavebného úradu pre miestne a účelové komunikácie č. A/2014/15246-5 zo dňa 14.11.2011 o povolení stavebných objektov SO 04 spevnené plochy + terénne úpravy a SO 04.1 príjazdová komunikácia, stavby „Výstavba ubytovania pre športovcov apartmánového typu Košice“ zamietol a prvostupňové rozhodnutie o povolení stavby, pod č.k. A/2011/15246-5 zo dňa 14.11.2011 potvrdil.

5.15 Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na to, že v tomto prípade odvolateľ žiadne konkrétne vecné dôvody odvolania - t.j. dôvody, ktoré by chcel uviesť v priebehu správneho konania prvostupňového správneho orgánu, dôvody, kvôli ktorým nesúhlasí so stavbou a žiada zrušiť napadnuté rozhodnutie, neuviedol. Konštatoval, že tunajší správny orgán preto môže iba preskúmať spisový materiál, najmä rozhodnutie v celom rozsahu bez odôvodňovania konkrétnych vecných pripomienok nasmerovaných proti jednotlivým častiam rozhodnutia a projektu, s ktorými odvolateľ nesúhlasí, pretože odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol ani jedinú vecnú pochybenie správneho orgánu, hoci na to mal možnosť, dostatok času aj priestoru. Poukázal na to, že od doručenia uznesenia súdu č. 6S/275/2012-48 zo dňa 24.01.2013, ktorým krajský súd vyslovil svojho názor, že Občianske združenie ZA ŠTADIÓNOM, malo byť účastníkom konania, resp. najneskôr od doručenia uznesenia Najvyššieho súdu SR č. 3Sžp/22/2013 zo dňa 01.04.2014, malo a mohlo byť Občianskemu združeniu, aj jeho právnenému zástupcovi zrejmé, že má práva účastníka konania - malo možnosť nahliadnuť do spisového materiálu, robiť si z neho výpisy a odpisy, aj v odvolaní malo možnosť podávať návrhy, uviesť konkrétne s čím nesúhlasí a z akého dôvodu. Konštatoval, že aj v odvolacom konaní predsa existujú prostriedky, ktoré je možné využiť v prípade, že by bolo na základe odvolania združenia zistené pochybenie (autoremedúra, ktorú môže využiť prvostupňový správny orgán a je možné ňou zmeniť rozhodnutie vo veci alebo aj zrušiť rozhodnutie vo veci, vyzvať na prepracovanie projektu a viesť konanie o povolení stavby podľa prepracovaného projektu, oboznámiť účastníkov konania s prepracovaným projektom ...). Uviedol, že po pol roku od vydania uznesenia Najvyššieho súdu SR bolo žalovanému doručené iba strohé odvolanie s uvedením činnosti a cieľov Občianskeho združenia s vycitovaním paragrafov, ktorými sú upravené práva účastníka konania, ktoré odvolateľ podľa svojho názoru nemohol v konaní využiť. Ďalej konštatoval, že teraz mal odvolateľ priestor na to, aby chránil svoje vlastné záujmy, čo však nevyužil, pretože žalovaný v prípade akýchkoľvek pochybností o správnosti rozhodnutia, o ktorých by sa bol mohol dozvedieť z konkrétnych dôvodov odvolania, mohol sám zrušiť rozhodnutie a vrátiť ho na nové konanie, avšak zrušiť rozhodnutie a vrátiť ho na nové prejednanie a rozhodnutie, nemožno bezdôvodne, bez jediného konkrétneho vecného pochybenia

prvostupňového správneho orgánu.

6.

6.1 Odvolací súd v danej veci rozhodoval o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/138/2014-89 zo dňa 27.05.2015.

6.2 Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a obmedzí sa na doplnenie svojich právnych názorov týkajúcich sa podaného odvolania žalobcu.

6.3 Žalobca v podanom odvolaní poukazuje na aplikáciu koncentračnej zásady v správnom súdnictve. Najvyšší súd upriamuje pozornosť na skutočnosť, že žalobca v tomto prípade vstúpil do konania až v procese odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu a preto nie je možné v tomto štádiu konania aplikovať predmetnú koncentračnú zásadu bezvýhradne. Práve samotným rozhodnutím o dodatočnom vstupe žalobcu do odvolacieho správneho konania bolo žalobcovi umožnené, aby všetky relevantné a rozhodujúce námietky uplatnil v tomto štádiu konania, aby ich odvolací správny orgán mohol vyhodnotiť a rozhodnúť o nich v zmysle zákona.

6.4 K námietke žalobcu týkajúcej sa straty platnosti podkladových rozhodnutí najvyšší súd uvádza, že v tomto prípade je rozhodujúce na posúdenie zákonnosti rozhodnutí žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, že uvedené podkladové rozhodnutia boli v čase vydania stavebného povolenia platné. Pokiaľ stratili platnosť už v priebehu súdneho prieskumu nie je možné na uvedenú skutočnosť v tomto prípade dodatočne prihliadať keďže pre správny súd je rozhodujúci skutkový stav tak, ako bolo zistený ku dňu vydania preskúmaných rozhodnutí (§ 250i ods.1 O.s.p.).

6.5 Najvyšší súd je názoru, že žalobca sa mal riadiť pravidlom tzv. „práva patria len bdelým“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatnili včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.

6.6 Odvolací súd je názoru, že krajský súd sa relevantným spôsobom so všetkými žalobnými námietkami riadne vysporiadal. Na základe žaloby preskúmal zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu.

6.6 Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhotovení odvolacích námietok žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky s osvojením si argumentácie krajského súdu podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a teda potvrdil rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach ako vecne a právne správne, keďže odvolací súd nezistil dôvod na jeho zmenu.

6.7 O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd SR podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250 ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov konania, čo však v prejednávanej veci nenastalo, a teda súd právo na náhradu trov konania žalobcovi nepriznal

6.8 Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, odvolacie konania podľa piatej

časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V tomto prípade bolo odvolacie konanie začaté pred 1. júlom 2016, Najvyšší súd SR preto procesne postupoval podľa Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.